

TOMISLAVA SULJE, sistem inženjerka u istraživačko-razvojnem centru, Split

Kako uhvatiti ravnotežu

PIŠE: *Jadranka Lončar*
FOTO: *Goran Škugor*

kada je sve relativno

Kada se Tomislava Sulje krajem 2004. zaposlila u Ericssonu Nikoli Tesli radna sredina doimala joj se tako ozbiljnom i profesionalnom da je strahovala od mogućnosti da i nehotice napravi kakvu grešku. Do zaposlenja ju je dovela diploma Fakulteta elektrotehnike, strojarstva i brodogradnje u Splitu, smjer elektronika, usmjerenje računarska tehnika, popraćena s dva kruga razgovora za posao u kompanijinoj splitskoj ispostavi. „Sretna je okolnost što nisam sama bila pripravnik, bila nas je nekolicina pa smo se u grupi lakše snalazili, ali i to što sam imala odlične mentore koji su zbilja posvećivali vrijeme mojim pitanjima,“ kaže Tomislava o svojim prvim radnim danima.

U međuvremenu je dogurala do uloge koautora prijedloga za adaptaciju više protokola na tzv. Blade Cluster arhitekturu, novu tehnologiju generičkih procesora koja predstavlja značajno unaprjeđenje mobilnih komunikacijskih mreža. S jedne strane, Tomislava priznaje da je ta uloga za nju jedan od najvećih profesionalnih izazova do sada, a s druge stvara joj poteškoće kada prijateljima izvan Ericssonovoga miljea pokušava objasniti čime se bavi. „Ima onih koji se zbilja trude razumjeti što radim pa su stekli neku

okvirnu sliku. Neki su jednostavno zadovoljni podatkom da radim u Ericssonu Nikoli Tesli, ali najzanimljivije mi je gledati zbunjenost onih koji imaju priliku slušati kada razgovaram s kolegama i nesvjesno koristim Ericssonove izraze i kratice. Nakon toga me obično ne pitaju ništa vezano za posao.“

A posao ju je uistinu vinuo na pramac novih komunikacijskih tehnologija: „Ono što za mene predstavlja profesionalni izazov, vjerojatno kao i svakom inženjeru, je otkriti kako nešto radi, što predstavlja pojedina funkcija, remeti li ona neku drugu funkcionalnost, kako bi je trebalo kreirati ili poboljšati da dobijemo kvalitetan softver. Sustavi sami po sebi nisu jednostavni, zahtjevi su uvijek mnogobrojni, a vrijeme ograničeno pa je zbilja teško uhvatiti ravnotežu. Manje mi je zanimljiv administracijski dio projekata i sastanaka, osobito

ako dođe nakon napornih tehničkih rasprava, ali i to se mora. Rutinu u tehničkom dijelu posla nisam stigla upoznati, svaki dan je imao svoj tijek.“

Tomislava poslovno katkada putuje u Ericssonov istraživačko-razvojni centar u Aachenu, a prošle godine je tjedan dana boravila u Rusiji, u Njižnem Novgorodu gdje je s kolegama iz Splita održala nekoliko prezentacija za kolege iz tvrtke MERA. „Putovanja uglavnom pamtim kao pozitivna iskustva zbog prilike za

raspravu sa stručnjacima za različita specifična područja. Mnogo sam naučila upravo tijekom ovakvih susreta,“ tvrdi Tomislava koja, bez obzira na područje rada, zapravo najviše i voli izravnu komunikaciju s ljudima. Upravo zbog toga je još nema na Facebooku. A i zbog toga što nema vremena za virtualna druženja. „Slobodno vrijeme ne bih nazvala ni slobodnim jer ga pretrpam raznim aktivnostima. Najvećim ga dijelom posvećujem svojim najbližima. Volim razne društvene igre, osobito one za koje ne treba izrazita fizička priprema, kao pikado ili bilijar. Često vikende provodim na izletima u manjim hrvatskim gradovima, a kada nađem nekoliko sati samo za sebe, najradije ih provodim čitajući knjige. Već nekoliko godina pišem kratke priče, trebalo bi ih pripremiti za zbirku, ali mislim da ću to ostaviti za mirnije godine, ako ih bude.“